

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 24.

15. DESEMBER 1930

2. ÅRGANG

Fra den kinesiske høstmark

Fra Kari og Jens Fjeld

Pai Hsiang Hsien 5. nov. 30.

Fra br. Fjelds misjonskasserer, br. Aarmo, Ski, er vi tilstillet følgende brev:

Herrens rike nåde og fred vorder eder rikelig til!

Vil hverd bringe vår hjertelige takk for brevet som vi har mottatt. Må Herren rikelig velsigne givnerne og dig for det vedlagte offer. Han er trofast som gav løftet, derfor priser vi hans hellige navn. Det vil sikkert glede dig å høre vi denne gang kunde ha vært årlige høstmøte i vårt nye lokale som nu var blitt såpass ferdig så vi kunde samles der på fredag aften og fortsette med tre møter hver dag på lørdag og søndag. All ære til Gud som så underbart har hjulpet oss igjennem, og da vi så folket sammles villig frem og med glede lytte til de dyrebare sannheter som blev frembåret, samt priste Gud i vidnesbyrd for hjelp og bønnhørelse kunde vi ikke annet enn prise vår himmelske Far som har akttet oss verdig til tjenesten, det opveier alt strev og selvornektelse for å få et sted i orden hvor vi kunde ha anledning til å forkynne hans dyder som har kalt oss fra mørket til sitt underfulle lys.

Kina lider jo fremdeles av urolighetene, og vi er således efter at Shansi-lederne har måttet forlate denne provins, kommet under den Nordøstre armé som har sitt hovedsetet i Mukden som er hovedsetet for de tre nordøstlige provinser der utgjør det såkalte Manchuria. Hvad fremtiden kan bringe med sig vet vi jo ikke, men dagsavisene forteller at ikke mindre enn 21 misjonærer sitter i røvernes og kommunistenes

21 misjonærer tatt tilfange under urolighetene

hender. Personlig kan vi dog prise Gud for hans bevarende nåde mot oss inntil denne stund. Under alt finner vi at mange hunger etter det livgivende evangelium, og vi finner så ofte at vår arbeidskraft ikke strekker til til de mange fordringer, da høsten er stor, men arbeiderne få.

Forrige søndag traff vi en mann som hadde gått tre og en halv norsk mil på vei til et sted hvor han kunde bli døpt og da han hørte sangen om Jesus kom han inn og fortalte sitt ærend. På spørsmålet om man hadde noen Bibel der hvor han kom fra, svarte han: Vi har ingen sådan, men har dere bibler her, så jeg kan bringe en med mig tilbake! Sålledes ser vi Herren i disse siste tider også her i dette land vekker trang for at kunnskapen om ham skal bli kjent. Herren har gjennom årtusener vært ukjent for dette folk, som har dyrket guder etter sitt eget tankesett, uten å kjenne ham den eneste sanne Gud og den han utsendte Kristus Jesus.

Guds folk som leser disse linjer, bed særlig for Kina i disse siste tider, og for hans vidner i dette land, at en dobbelt fylde av den And som besjelet hans folk fordom, der var iklædd kraften fra det høie, måtte bli deres del så frelsesbudskapet kan lyde fritt og uforfalsket til de mange som vandrer om uten Gud, og uten håp.

Motta vår hjerteligste hilsen fra oss alle her, med takk for alt i det svundne. Deres

Kari og Jens Fjeld.

Fra Signe Pedersen og Inga Johnsen

Natten kommer da ingen kan arbeide. Det synes som om natten allerede er langt fremskredet. Men halleluja — ved midnatt vil anskriket lyde.

I dette land ruger mørket vel tyngre enn kanskje mange andre steder. Krig, uro, hungersnød og elendighet. Nu marsjerer troppestykker fra Mansjuria mot denne by, og inn over Nord-Kina. Ingen vet hvad de kommende dager har å by. Dog pris skjæ Gud, det er godt som det står i Salmen 91: Den Høieste har du gjort til din bolig. Intet ondt skal vederfås dig.

Ja, nu er sommeren forbi. Vi hadde en herlig tid nede ved kysten, ca. 300 misjonærer var samlet der, derav omkr. 40 frie misjonærer. Vi hadde vidunderlige bønnemøter. O, hvor Herren var oss nær. Tilslutt avsluttedes samværet med en 10-dages konferanse og vekkelens ånd og ild brente underbart. Vi kjente kjærligheten til hverandre var blitt oppgledet, ja i sannhet et verk av Gud.

Nu er vi tilbake på våre plasser, og Gud virker på sin egen måte. Mange folk på møtene; det var nesten rart å se på siste møte hvor de dundret på porten før vi hadde åpnet dørene. Da vi lukket op, stod en flokk menn og kvinner og endel barn og vilde inn. Idag fikk vi en ny evangelist, så nu har vi to innfødte medarbeidere. Han ser ut til å være en stille, bramfri broder, og har det beste vidnesbyrd av sine omgivelser. Han hadde en betroet stil-

ling i en stor forretning, og tre gange så stor lønn som det lille vi kan gi ham. Vi har prøvd gang på gang å si dette, men har alltid fått det svar at Herren har kalt ham til å vidne. Elskede venner, vær med å be for ham. Nu er vi da en liten flokk som påkaller og priser Herren på dette sted.

Forrige fredag reiste søster Signe og jeg ut på en landsbytur, tre norske mil herfra. Veiene lignet tørre elveleier, ja, jeg tenkte på de fine veiene hjemme i Norge. Her er vidder så langt øiet kan se, og hundrevis av landsbyer ligger som strødd omkring. Ut på eftermiddagen nådde vi da frem, fikk spist og hvilt litt, og så hadde vi møte. En dyrebar stund. Derefter gikk vi tilro for å sove og kjente vi var trygge i den Allmektiges skygge.

I rummet vi lå så jeg en firfisle sprang fornøiet op og ned på veggen, der var også mus. I taket var der et veldig hvepselblyende fullt av hveps, og utenfor var der et pørdgøvende hundeleven, da nesten alle landsbyfamilier har hver sin hund. Vi søvnet fra det alt sammen. Neste dag hadde vi møte igjen. En kvinne stod op og sa under det Signe stod og vidnet: «Ikke har jeg Buddha i huset og ikke har jeg kjøkkenguden, jeg har slett ikke noe av denslags, adjø, nu må jeg gå.» — Ja, det er mange slags avbrytelser og uro på møtene her ute, men det er bare å holde på.

Mandag morgen brøt vi så op for å reise tilbake til byen, og da vi kom hjem stod kineserne ute i gaten for å se etter oss. Vi spurte hvad der var i veien, jo de var

blitt engstelige for oss, så de. Der er nemlig nok så mange røvere og onde mennesker som ferdes på landeveiene, så det er litt risikabelt å ta ut, men dagen før vi 'dørog' blev dette ord så dyrebart for oss: «Han skal gi sine engle befaling om dig at de skal bevare dig på alle dine veie.» Ja det er òuelig å ha en slik vakt. Venner bed meget for oss i denne tid.

De beste hilsener fra eders i Jesus

Signe Pedersen

og Inga Johnsen.

80 Hsi Chiao Min Hsiang, Peking.

Fra Ida Lorentsen

Kjære br. i Herren, Guds fred! Takk for kr. 60.00 som jeg har mottatt. Det er en stor oppmuntning at bladet vekker en slik interesse, og enda større at Gud kan få virke gjennom bladets lesere. Gud virker lydighet i sine barn. Det er en glede å få bladet og få følge med de forskjellige, så jeg takker Gud for eder.

Nu er vi i arbeid igjen efter en velsignet hvile, og det kjennes godt å komme tilbake. Vi hadde en troende kvinne, som har ligget i 8-9 måneder; hun har ikke større lidelser, men visse besværigheter og svakheter. Hun lenges efter å få flytte høiere op. Vi fortalte henne om himlen og dens herlighet, og hun frydet sig. Hun kalte alle sine om sig og vilde de skulde lese Guds ord og syng. Hun ventet på oss, men vi var ikke hjemme den dag, og lørdag sa hun:

— Jeg får nok ikke se utlendingsene mer.

Forts. 4. side.

Kongebesøk på Hilma Hermansens misjonsstasjon i Afrika

Sent onsdag aften kom det en løper med brev fra Swazi-kongens sekretær, med budskap om at kongen vilde besøke vår misjonsstasjon førstkommande lørdag eller søndag. Vi blev ikke lite forundret. Slike storheter hadde vi nok aldri ventet skulde komme i vårt lille, ringe hjem, og vi var nok litt tvilrådige om på hvilken måte vi skulde motta hans kongelige høiheet. Vi gjorde imidlertid pent istand på plassen, og lørdag klokken 11 var alle skolebarna og folket opstillet langs med veien som går inn til misjonsstasjonen. Det var sagt at kongen skulde komme klokken 12. Klokken blev 12 og ingen konge kom, den blev 1, og folket blev trette, så de satte sig ned i grupper under trærne. Vi ventet helt til kl. 3, da forstod vi at han

ikke vilde komme den dag og folket gikk til sine hjem. Søndag morgen kom de tilbake. Det var da samlet mellem 6 og 700 mennesker. Klokken 11 hadde vi friluftsmøte, da det var altfor mange mennesker til å komme inn i lokalet. Folk satt meget stille og det var et godt møte. Noen unge menn sat oppe i bakken for å se efter når kongen kom tilsyne borte på fjellet. En liten stund efter møtet var slutt lod signalet: Kongen kommer! — I en fart stillet folket og skolebarna op i geled langs veien, og om noen minutter kjørte tre biler med kongen og hans følge inn til misjonsstasjonen. Efter bilene kom to unge menn til hest. De unge menn var nakne og pyntet med perlekjeder og stat, og alt folket ropete:

«Bayete!» så det runget — deres måte å hilse kongen på.

Den nuværende konge er Sobusa II. Blandt de innfødte går han under navnet Ingwenyama, hvilket oversatt til norsk menes Løven. Det passer ikke på ham, da han slett ikke ser ut som en løve. Han er en ung, pen mann, liketil og hyggelig å snakke med. Han var, da han kom her, kledd på europeisk vis, Hans følge bestod av hans privatsekretær, tre høvdinger og tjenere. Han hadde også en av sine hustruer med, og hennes pike. De var med for å koke for ham under reisen. I sin krål har han omkring flere dusin hustruer og mange piker som han er forlovet med. Hvor han ser en pike som han synes om, bare tar han henne.

Men tilbake til hans besøk.

Da bilene stanser på gårsplassen, kom først sekretæren og hilste på oss og meldte kongens ankomst, derefter kom hans kon-

gelige høiheet selv, meget vennlig og forekommende. Han talte delvis engelsk og delvis sitt modersmål zulu. Kongen og høvdingerne blev traktert med te og kaker inne i vårt private hus. Tjenerskapet blev traktert i et annet hus. Det var interessant å samtale med hans høiheet, og under samtalen blev han også opmerksom på et billede av det norske kronprinspar som hang på veggen (dette billede fikk jeg av en kjær søster i Oslo, Louise), da jeg var i Norge. Kongen skulde ha rede på hvem det var, og da han fikk vite det og fikk høre at kronprins Olav var eneste sønn av vårt kongehus, og at det heller ikke er noen dotre, da kjente hans forundring ingen grense. At der i en familie kunde være bare ett barn, og det til og med i en kongefamilie, ja det kunde han ikke forstå. Tilslutt så han det dog som en stor lykke, at dette ene barn var en sønn, som kunde

overta sin fars stilling.

Da vi var ferdig med trakteringen, gikk kongen ut til folkeskaren som var samlet utenfor, og talte litt til dem, og de var så begejstret. Det var en stor begivenhet for dem å få se sin konge, en begivenhet som de aldri glemmer. Skolebarna sang også for kongen.

Her er det skikk, når kongen besøker en plass å gi ham en ku eller flere, som da av hans følge slaktes og beredes. Vi var også forberedt på å gi ham en ku, men da hans besøk var så kort — bare en times tid — så ga vi ham en penegave istedet. Forsamlingen hadde også tatt op en kollekt som de ga ham. Det betyr jo så usigelig meget at kongen er vennligsinnet mot misjonen og misjonsarbeidet, og det at han kom her, tror vi også skal tjene til Guds saks fremme.

Snart kommer vår evige konge

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 16. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adressforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjær til ovenstående adr.

Banda-misjonen

Egen misjonsstasjon.

Str. Anna Jensen, som for har arbeidet sammen med str. Engstrøm, virker nu ikke lenger sammen med henne, men har egen stasjon i India. Str. Jensen er jo vel kjent av mange venner fra før og vi tror sikkert at mange av Banda-misjonens gamle venner vil støtte henne alt hvad de formår. Frem for alt, husk henne i bønn.

Søster Anna Jensens kasserer blir: Amalie Karlson, V. Forsgrund, som vil motta og viderebefordre hvad der innsendes.

Overdragelse.

Som mange av våre lesere allerede kjenner til, har str. Dagmar Engstrøm sluttet sig til Filadelfia-forsamlingen i Oslo. Etterat hun hadde erklært sig villig til å overdra misjonen i Banda med sin utstasjon til menigheten i «Filadelfia», Oslo, blev det besluttet på menighetsmøte den 20. oktober at forsamlingen med takk overtok eiendommen i Banda og misjonsvirksomheten der. Str. Dagmar Engstrøm vil virke for samme som hittil og alle gaver til misjonsvirksomheten bedes derfor sendt til menighetens kasserer O. Ekornness, Jarveien 11, Lilleaker.

Vi har i sakens anledning fått mange forespørsler fra venner av Banda-misjonen. Flere vil nok

være takknemlig for opplysninger. Forhåpentlig vil str. Engstrøm gi de orienterende opplysninger hun finner nødvendig.

Vi kan imidlertid godt forstå at str. Engstrøm er glad for at det tunge ansvar, som hun i flere år har båret på, er tatt av henne. Det er med takk til Gud vi minnes hvad han har fått utrette ved denne søster, som har ofret så mange år av sitt liv i misjonens store og herlige tjeneste. Tappert har hun kjempet for å bringe det underbare budskap, hun selv er grepet av, ut til Indias formorkede og i synden bundne mennesker. Idag er vi sikker på at mange ulykkelige — både menn og kvinner — ikke minst kvinner, som har vært bunn i overtro og lidit usigelig under det ubarmhjertige tyranni som følger hedenskapet, priser Gud for det budskap str. Engstrøm bragte og som var mektig til å løse bandenkenker.

Må Herren velvise henne og bruke henne fremdeles i sin tjeneste til velsegnelse for misjonens store sak.

Str. Ingv. Finnerud,

Drammen, som har vært Banda-misjonens kasserer har nu sluttet som sådan. Vi vil også samtidig få bringe ham en hjertelig takk for trofast og opofrende arbeid i misjonens tjeneste.

Evigheten.

Jesus ser alltid fremover. Hans ølisk stanser aldri innen tidens grenser. Alt han gjør eller ikke gjør, tar sikte på evigheten og forberedelsen for den. Hvad han gjør og gir idag, gjør han for det han vil gjøre imorgen. Alt det han gjør og gir, er et løfte om grunnlag og forberedelse for noe større. Han vil derved nedlegge i oss evighetskrefter som er så meget høiere som himmelen er høiere enn jorden.

Adresseforandring.

Evang. Alf Thorstensens adresse er nu forandret til: Strømdal, pr. Skien.

fra himmelen. Han kommer ikke bare for å være hos en oss liten stund og så forlate oss igjen, nei, vi skal være med ham for evig. Det var en meget stor dag for swazifolket da kongen kom, en dag som de aldri vil glemme. Men større blir dagen, da Jesus kommer. Må mange da være dede for hans komme.

Da vi ventet kong, Sobusa II her, da skal jeg si at folket ventet. De våket og ventet, stod time etter time i den brennende solstok. Men det hadde intet å bety, bare de kunde få se kongen, se hans åsyn og høre hans røst. Er ikke dette en lekse å lære av for oss? Måtte vi alle mer lære å vente på vår konge fra himmelen, vente med glede og lengsel, og holde ut inntil han kommer. Og mens vi venter, må vi da peke på Jesus for disse som er bunn i mørke og synd, at de må lære å elske og tjene ham, og bli rede for hans komme i skyen.

Afrika, det mørke Afrika, trenger dine forbønner, arbeid og midler. Når Jesus kommer, skal du da bringe noen afrikaner med dig, som du har vunnet for himmelen? Nu er det tid å arbeide, snart får vi hvile. Bed også særskilt for kong Sobusa II, at han må bli frelst og rede for Jesu komme. Som barn blev han sendt til skole og har bra undervisning. Mens han var i skolen bad han også til Gud, og han burde nu være den som skulde dra sitt folk op fra mørke og hedenskap, men istedet set det ut som de gamle formorkede hovdinge og råds herrer drar ham, den unge mann, til hedenskapets skikker. Tenk om han kunde bli frelst og brukt i vår store Mesters tjeneste. Be meg for ham.

Hjertelig hilsen, eders i Jesus forbundne

Hilma Hermansen.

HILSEN FRA KINA

Elskede søskend i Herren! Guds fred!

Rundt omkring Jerusalem er der bjerge; og Herren omgiver sitt folk fra øst og inn til evig tid! Salm. 125, 2

Halleluja!

Det er noen tid siden vi sendte noen hilsen direkte til bladet, og spoler for å gjøre det idag. — Vi kan med fritt mot si: Herren er min hjelper; jeg vil ikke frykte, hvad kan et menneske gjøre mig. Hebr. 13, 6. — Vi erfarer nok også her at fienden er på ferde både på høire og venstre; der er k a m p. ikke mot kjøtt og blod, men mot makter, mot myndigheter, mot verdens herrer i dette mørke, mot ondskapers åndehær i himmelrummet. Ef. 6, 12. Men vi kan rapportere om seier — Herren gir seierssang! Halleluja! Der er kraft i seierssangen selv om vi iblandt får begynne å synges den for vi har sett seieren vunnet! Herren har oss aldri bli tilskamme i vår tillid til ham!

Sist vi lot høire fra oss, var vi nede ved kysten. Takker Herren for den hviletiden; vi føler oss styrket til kropp og sjel nu! — I nevnte brev fortalte vi om den unge gutt som Herren ledet oss til å ta med ned til kysten, da han var lungesvak. — Han blev salvet og bedt for ved et møte hos søstrene i Peping — og neste dag, tok jeg ham med til hospitalet og fikk undersøkt hans lunger; doktoren konstaterte ham helt smittefri. Jeg hadde ikke skrevet detto helt klart, derfor denne opplysning. Ære være Gud; han formår. — Gutten er nu så lykkelig, kjekk og frisk, han vinner dyrebart om Herren, men er noe ung til å være evangelist. Dog han får være med i arbeidet, og vi hjelper ham med hans opphold, eftersom Herren leder. — Han er nu ute i landsbyen og hjelper til der. Det siste han sa før han dro avsted var: Bed for mig at jeg må bli døpt i Anden! Ja, sikkerlig skal Herren fullføre sin gjerning i ham. Bed for ham, kjære venner, hans navn er Chang. —

Lille Rachel som vi også skrev om, blev kjøpt fri. Hun får nu gå på skolen og er lykkelig over å være kommet løs fra et forhold som vilde ha gjort henne ulykkelig for livet. Bed at Rachel må bli gjort brukbar for Herrens gjerning.

Vi hadde nylig en stor oppmuntring i det den største av våre troende piker — datter i et velstående hjem, under et bønnemøte, blev døpt i Guds And; ti vi hørte henne tale i tunger og høilig prise Gud. Herren kalte henne til å gjøre sin gjerning, så hun sluttet skolen og har siden vært oss til stor oppmuntring i arbeidet. Vi takker Herren for denne hjelp i kvinnearbeidet. Lusk også henne i bønn. — Vi er glad for å få være i denne gjerning. En for en kommer, der skal stor tålmodighet til, for ofte går det ikke så fort med deres åndelige utvikling; hos andre får vi undrende se Herren utføre sitt verk, og de blir virkelig fri og lykkelig i Jesus. Rachels bror som også var en av de sist dømte, har virkelig fått innsikt i Guds ord, og

det er alltid dyrebart å høre ham vidne. Hans hustru, far, mor og søskende er alle troende. Gud skal ha takk. Tror denne unge mann kan bli et dyrebart redskap for Herren; må Herren få lede ham. — Høsten er stor, men arbeidet føre; b e d derfor høstens Herre, at han driver arbeidere ut til sin høst!

Om Herren leder, håper jeg å kunne ta noen tur lenger nordover med evangeliet, hvilket Herren har kalt mig til. Bed at Herren må bruke oss at mange må få høre budskapet og bli bragt i samfund med Jesus Kristus! — Tiden er såre kort heretter; Jesus kommer snart.

Kjær hilsen til brødrene og alle der har misjonen på sitt hjerte. Vi skal høste såfremt vi ikke går trett.

Eders i Jesus forbundne søstre Ester Pettersen, og Ruth Pedersen.

Håpets Gud.

Av Sv. Svan, Fredrikstad.

Men håpets Gud fylle eder med all glede og fred i eders tro, så I kan være rike på nåde. Rom, 15, 13.

Guds ord forbinder håpet sammen med Gud. På et sted heter det endog: uten håp og uten Gud i veiden. Ef. 2, 12.

Let er min kristne erfaring, at jeg ved tro på Jesus Kristus har fått et levende håp, ja jeg er endog født til det, mens jeg derimot som vantro, levet uten Gud og uten håp. Apostlene nevner i det ceterie skriftsted Gud som nåpets Gud. Denne side ved Guds vesen synes jeg å forstå allerbest. Let var aldri håpet ut av oss med dig, som vil forlate dig for dine synder og gi dig nytt liv og nytt håp.

Under bryllupsfesten i Kana slapp de op for vin, men torventningene og håpet stod til Jesus, og han skuffet ikke. Den syvte og nedbrutte kvinne som i 12 år var nerjet av sykdom og vi begynte å lide nød, idet hun hadde kastet bort alt hvad hun eide på læger, for å bli frisk, men den dag da Jesus gikk over Kapernaums torv, da vaktet hennes håp, idet hun tenkte: Bare jeg kan få røre ved ham, så blir jeg helbredet. Og således skjedde idet hun rørte ved fliken av hans kappe, blev hun åleblikkelig helbredet. Fra håpets Gud gikk der ut en kraft til lægedom for den nedbrutte sjel.

Overalt hvor han kom, i sorgens hus og hvor nøden ventet på ham, der forvandlet han de sorgende til håpefulle og glade mennesker. De blev fylt med glede i sin tro.

Håpet bringer glede. Således gjorde det i Marthas og Marias hjem, hvor Lazarus som før var død og begravet, nu satt levende mellom dem. Glede, overstrømmende glede, bragte Jesus inn i enken fra Nains hus, da han ga hennes sønn tilbake til livet, og med sønnen nytt håp og nye fremtidsutsikter.

Håpets Gud gir håp for dette liv og for det tilkommende, og salig er hver den som i dødens

ORD FOR DAGEN:
Ti berge kan ve livke og hite røkket, men min miskunnet skal ikke vike for dig, og min pakt skal ikke røkket, herren, din forbarmer. Es. 54, 5

stund kan legge sig til hvile med håp.

Den berømte skolemann og predikant Howard Crosby sa i sin dodsstund: «Mitt hjerte er stalt ved Jesus. Jeg har lagt min håp i hans»

Troens på håpets Gud bringer oss salig og tillidsfull hvile og fred. A tro på Jesus gir et levende håp også for dette liv. Det har gitt oss mange Herrens kjempes og de har gått ut til de håpløse med dette levende ord fra håpets Gud.

Hvor mange har ikke ved misjonærenes budskap blitt fore bokstavelig fra mørke til lys, fra død til liv.

Bejelte av dette håp var det William Booth og flere gikk til det mørkeste London, da de vakte hvilken kraft dette håpets evangelium innebar, som de hadde å bringe. Og hvor mange er det ikke som daglig oppreises til nytt liv og nytt håp.

Håpet er en spore i ethvert menneskes liv. Har vi intet håp, blir livet forbi som en grå strøm, død og mekanisk, vi synker sammen for den minste prove som kommer i vår vei. Eier jeg det mot det levende håp, da vokser livet sig sterkere i trengselen.

Campel Morgan forteller om et mann, hvis forretning herjedes avilden ved den store brann i Chicago. Neste morgen slo han en stor plakate: «Alt er tappet uten hustru og barn og håpet i Forretningen åpnes som vanlig imorgen tidlig. —

Er ditt liv herjet av syndens ildebrann og du har mistet alt, så at der er en levende frelser, en håpets Gud som elsker og farer med dig, som vil forlate dig for dine synder og gi dig nytt liv og nytt håp.

Ny bok.

Misjonær M. Stove har utgitt en bok om Josefs historie. Han har kalt boken «Dromme-mesterens». Den egner sig ypperlig som lesning både for yngre og eldre barn, men den kan også med like godt utbytte leses av voksne.

Alle kjenner vi jo ut fra Skriften Josefs historie, og er vel mer eller mindre grepet av den. Her fremstilles den i en kttlest og flytende form.

Nu til jul, i denne bokflommen tid, bør den komme i betraktning når man skal velge lesestoff. Send boken som gave til venner og kjente, og du gir dem noe virkelig godt.

Boken kan bestilles av utgiveren M. Stove, Volda, Sunnmor, og i Misjonsrostens ekspedisjon i Sarpsborg.

Prisen er kr. 1,25 plus porto

G. Iversen.

Guds ord

er bestemt og avgjørende. Det inneholder alt som vi behøver å vite til frelse. Det taler det første bestemte ord om vår opprinnelse og det siste avgjørende ord om gående vår bestemmelse.

SPR
Etter
veldig
har for
Arbeider
som rum
sker. I
vært full
overgitt
for sin
bredelse
mer. B
der. M
ham.
Det er nu
to Olesen
kelsesmøt
har imid
har imid
Misjonsu
vært fylt.
virksomt
har man
se mange
hører dem
høylidt pri
for det skj
er våre øie
Må Gud
all denne
eldre som
Med de
til møtene
god tid fre
Hilse
Hvor del
res fetter
skap, som
sier til Zion
konge. —
konge, ja k
navn. Han
budskap, ha
har bragt f
Filosofen
ter berømm
ter efter f
ord — den k
Den ene op
bryter ned.
legge sannhe
ter den. Det
være av den
vokter sann
heten, at Je
verden for å
Den som tro
dom, men er
til livet. Den
lerede dom
troet på Gu
navn.
Thorikld R
Efter hvad
Jul. O. Lind,
hvertet som
og Thorikld R
Mis
Til str. Ida
innkommet k
om å sende
ket er gjort.
Broderligst
Gud
Evang. Ann
sen virker fo
Gudbrandsdal
se er, iallfall å
stra, Dovreba
— Den Heli
kongevien til

SPREDTE FELTER

Fra Fredrikstad.

Br. Otto Olsen har nu i lengere tid virket i Fr.stad og Gud har velsignet virksomheten. Motene har for størstedelen vært holdt i Arbeiderforenings store sal som rummer over 2000 mennesker. Lokalet har til sine tider vært fullt til grensel. Mange har overgitt sig til Gud og søkt frelse for sin sjel. Syke er blitt salvet og bedt for og de vidner om helbredelse fra forskjellige sykdommer. Br. Olsen fortsetter en tid der. Må Gud fremdeles velsigne ham.

Sarpsborg.

Det er nu ca. 6 uker siden Br. Otto Olsen tok fatt i Fr.stad. Vekselmøtene her i Sarpsborg har imidlertid fortsatt utover med mange folk på motene og Misjonshuset har for det meste vært fullt. Guds Ånd har vært virksom tilstedet. I eftermøtene har man kunnet glede sig ved å se mange overgi sig til Gud. Vi hører dem tale med tunger og hollydt prise Gud. Av Herren er det skjedd, og det er underlig for våre øine.

Må Gud i sin nåde få bevare all denne staute ungdom og de eldre som er kommet med.

Med den stadige tilstrømning til motene ser det ut for å bli en god tid fremover.

Hilsen fra Drammen.

Hvor delige er på bergene deres fetter som bringer godt budskap, som forkynder fred, som sier til Zion: Din Gud er bleven konge. — Ja sannelig er bleven konge, ja kongers konge er hans navn. Han er kommet med godt budskap, han har bragt fred, han har bragt frelse.

Filosofene og verden jager efter berømmelse — den kristne jager efter frelse. Filosofene har ord — den kristne har gjerninger. Den ene oppbygger — den annen bryter ned. Den ene søker å ødelegge sannheten — den annen vokter den. Det er deilig idag å få være av dem som oppbygger og vokter sannheten. Dette er sannheten, at Jesus Kristus kom til verden for å gjøre syndere salig. Den som tror på ham blir ikke dømt, men er gått over fra døden til livet. Den som ikke tror er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne sønns navn.

— sen.

Thorkild Rasmussens misjon.

Efter hvad vi erfarer har Br. Jul. O. Lind, Moss, påtatt sig hvervet som kasserer for Agnes og Thorkild Rasmussen, Kina.

Misjonsbelop.

Til str. Ida Lorentzen, Kina, er innkommet kr. 100,00 med ønske om å sende snarest mulig, hvilket er gjort. Hjerterlig takk. Broderligst G. Iversen.

Gudbrandsdalen.

Evang. Anna og Alfred Thoresen virker for tiden i Vinstra, Gudbrandsdalen, og deres adresse er, iallfall året ut: «Elim», Vinstra, Dovrebanen.

— Den Hellig Ånds salvelse er kongeveien til all kunnskap.

Lidelsens velsignelse.

Lidelser er det beste som kan overkomme oss her i livet. Det er en hård tale, vil kanskje noen si, men jeg gjentar det i en gang og på Bibelenes grunn, for Guds egen ord bekrefter at lidelser kan tjene oss til gode.

Mange av Guds tilkikkelser er gåter som vi ikke kan forstå før vi inngår til hans herlighet. Men da skal alt bli forklart. Derfor la oss holde ut i tro og håp. Vi vet jo at «alle ting tjener dem til gode som elsker Gud».

Har du noensinne satt dig inn i hvad lidelser bevirket hos David? De kalte frem av hans hjerte delige sanger som har vært til velsignelse slett efter slett.

Hvad virket de hos Josef? De oppdrog ham til forvalter oven Egyptens kornmengder.

Hvad virket de hos Paulus? De gjorde ham til hedningenes store apostol.

Hvad virket de hos Richard Baxter? De inspirerte ham til å skrive «De helliges evige ros».

Hvad virket de hos Bunyan? De viste ham den evige stads herlighet.

Hvad har lidelsene virket hos dig?

Siden du led ditt tunge tap, er ditt sinn blitt ommere og renere. Siden dine inntekter blev mindre, har du lært at jordisk gods ikke er noe å sette sin lit til. Tapet av din helbred har forøket din sjels lengsel efter den evige hvile. Lidelsene har ydmyket dig og gjort dig medlidende, føielig og bøielig, løstet de jordiske bånd og knyttet de himmelske fastere.

Takk Gud for lidelsene, de har forf dig nærmere til Guds hjerte. De har medført at du har revet dig løs fra alt annet, for desto fastere å kunne gripe om Gud og si: «Herren er min tilflukt, min borg, min Gud!»

Takk derfor Gud for lidelsene. La ikke mismot beseire dig, men bevar din frimodighet ved evangeliets trøst.

Det er under sykdommens, sorgens og de bitre skuffelsers mørke dager en kristelig karakter slår ut i full blomst. «De sår sin sæd med tårer», men «høster med fryd».

Midt i denne verdens synd, elendighet, nød, lidelse og skjærende disharmoni skal tonene av himmelsk sang og musikk nå ditt øre, og du skal høre røsten som sier: «De skal ikke hungre mer, ei heller tørste mer, solen skal heller ikke falle på dem, eller noen hete; ti Lammet som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livsens vannkilder, og Gud skal avtørre hver tåre av deres øine».

Når du takker Gud for hans gaver, takk ham da også for dine lidelser, for det er gjennom dem du dras riktig nær Gud.

U.

Syndernes forlatelse

kan bli en fratatt og det av Gud selv, hvis man er ubarmhjertig likeoverfor andres feil.

Les Matt. 18, 15—20.

Av denne grunn kommer så mange under et trykk, i fangenskap, inn i åndelig mørke, og de

vet ikke hvorfor. Matt. 18 gir svar herpå.

Vet du hvilke mennesker Gud ophever samfundet med?

Med de uforsornlige. Les Matt. 5, 23—25. Les det i dette øieblikk!

Vi kan aldri nyte samfundet

med Gud, når samfundet med våre brodere er forstyrret ved synden.

Vet du til hvilke mennesker Gud sier: «I som har glemt Gud»? Les Salm. 50, 19—20.

Avlegg derfor all ondskap og all baktalelse.

Rettfærdighetens sol.

Tale av br. Ingvaldsen ved stevnet i Universitetsgt. 20, Oslo.

(Forkortet ref. ved M. Steve).

Men for eder som frykter mitt navn skal rettfærdighetens sol også med lægedom under sine vinger, og I skal gå ut og hoppe som gjødete kalve.

Matt. 4, 2.

Solen kan ingen komme til, ei neiher Gud, men de kommer til oss. Lens ståer trenger inn i alle sprekker, og det optyles som skrevet står: Han lar sin sol oppgå over onde og gode — over betenre så vel som over rikmannen, uten person anseelse. Tenker på en henreise fra Stavanger: En mann reiste til Amerika, tjente mange penger og sendte dem hjem til sin nustru. Da han kom hjem fant han at nustruen hadde satt alt overstyrt og blev så harm at han skjøt henne.

La jeg besøkte ham i fengslet gikk han ustanselig frem og tilbake og skrek. Jeg leste så Esaiat 53 for nam, men han trodde det ingen nåde var for ham. Jeg tok ham derfor med ut og stillet nam frem i lyset og spurte:

— Ser du nu?

— Nei.

— Ser du ikke solen? — Da kom det første smil. — Forstå du ikke, fortsatte jeg, at det å si at der ikke er nåde for dig, er det samme som om du sier at solen ikke skinner for dig.

Neste dag fant jeg en annen mann i fegslet. Han hadde ikke sitt forrige ansikt.

Gå gjennem det gamle testamentes observatorium, og lyset blir klarere jo lenger frem du kommer, og tilslutt ser du solen i sin fulle glans.

Solen forunder oss meget godt.

Se om våren. — Menneskene kan forsøke å eksperimenterer, men det blir ingenting. Men efter noen dagers solskinn begynner markene å grønnes. Ved at dens stråler varmer jorden kledes den i skjønneste skrud

Det er, deilig å ha rettfærdighetens ord.

På Amerikas prærier kon det antennes brann av solen, og det skal være voldsomme branner. Skulde ønske det kunde bli en sådan brann.

Mange er redde, trekker ned rulegardinene for å beskytte sine fine møbler, men varmen gjør ikke forskjell på en skammel og et piano. Jeg ønsker varme, så hele innboet blir brent.

Har sett mange nørren brent op, men da jeg er kommet tilbake efter en tids forlop har det vært opsatt nye huser på brann-tomten. — Den som er i Kristus Jesus er en ny skapning. Det gamle er forbigangen — alt er blitt nytt. Vær ikke redd. Det er nok av dem som er på skyggesiden. Videnskapen kan påvise, at sterk sol kan drepe basilier på 10 minutter. Men jeg har sett rettfærdighetens sol drepe forferdelige basilier på 5 minutter.

Månen er en sort klode som får sitt lys fra solen. Når jeg ser ut over forsamlingen så ser jeg at her er mange «måner» ikveld, men er glad for at rettfærdighetens sol lyser, så at vi reflekterer. — Jeg tror det hadde blitt sørgesang i mitt indre om det hadde stått at rettfærdighetens sol går «op og ned», men nu står det «op».

En ørneunge som var blitt utklekket i en hønsegård fikk en dag se en ørn hoit oppe i luften og straks fløi den. Den steg høiere og høiere, og de ventet forgjeves på at den skulde vende tilbake.

Så tror mange at Guds folk skal vende tilbake til «hønsegården» — den vei som «hona sparker» men — vinger — er biledet på kraft — og det er lægedom under dem, så nu kan vi hoppe som gjødete kalver.

Hvordan bruker du din morgen?

Oversatt fra svensk ved D. Kleppe.

Kiruna i november.

Jeg var årlig oppe i morgenlysningen og ropte om hjelp, jeg ventet på dine ord. Mine sine var oppe før nattevaktene for at jeg kunne grunne på ditt ord.

Salm. 119, 147—148.

Stå tidlig op. Morgenluften er ren og styrkende. Mannaen falt tidlig om morgenen. Tidlig nåde er kilden til glede og livsmot. Mett os med din nåde, når morgenen gryr, så vil vi frydes og være glade alle våre levedager.

Din morgen, er den lys? Du vet ei hvad dagen bærer i sitt skjød.

Et uvær av mistanker, misundelse, mismot, vrede, motganger sykdom og sorg osv., kan formørke din livssol og gjøre ditt hjem til et sørgelhus. Hvor litet annet Job sine prøvelser den dags morgen som var inngangen til dødsdykkens dal. En dag med sorg, kval og strid har ofte en stille morgen, såsom fuglene drar sig stille tilbake fra Alpene før stormens utbrudd.

Din morgen kan også være dyster og mørk. Alt er tomt og engstelig, alt så mørkt og besværlig. Men bak den mørke sky står Herren med sitt smil, lik morgensolen bak skyen. Dine vanskellighe-

har hittil fått god avsetning. Vi var sterkt i tvil om vi i det hele tatt skulde utgi noe hefte, men efterat vi hadde fått flere henvendelser derom, gjorde vi da et forsøk med å slå to nummer sammen (nr. 22 og 23).

Heftet, såvel som bladet ellers bærer preg av den ytre misjonsarbeid.

Skulde det være noen fler som ønsker å selge, har vi ennu et restoplag igjen. Nye abonnenter som betaler bladet for 1931 får heftet uten vederlag så langt oplaget rekker.

ter, din uro og dine bekymringer, barnas skrik og familiens urolige nastighet, din manns vanskelige nummer og din tjenestepikes utalmounghet, din hopepine, din tretthet og ditt meget arbeid som skal utføres, er en morgensky av hvilken denne dagens manna faller. Let maner til sønn. Sjelden har du en lys og glad morgen beat beat så alvorlig som nu med vanskligthetene tremfor dig. For en bedende sjel har dagens Jeriko sine engtøyster (Josva 5) og offerhoien sin middagsglans. (1. Mos. 22). Overlat all din ønsng til Her ren. Taken forsvarner, barna blir stille, trettheten forsvinner. Over hele ditt hus hviler et salig smil. Len dag jeg ropte, svartet han mig. Du gav mig mot og min sjel fikk kraft.

Så snart ditt øie åpnes, søk den elskede. Begynn din dag med h a m. Vær glad over at Herren er din Gud. Bed ham fylle og gjennemtrengte ditt vesen. så du kan stråle for ham hele dagen. Likesom månen er mørk i sig selv, men låner sitt lys fra solen, så er du mørk i dig selv, Men Jesus vil være solen og kraften i dig. For dagens strid begynner, tal med din Gud, lik Herrens tjener Moses, at du kan stråle av Herrens herlighet. Gräter ånden i ditt bryst, gå da av sides og kjemp til du har vunnet, om du ellers vil gå til dagens arbeid lik en monark som bestiger tronen. Da skal verden ikke gjøre narr av din gudsfrykt. Bed og I skal få, bank på og det skal lukkes op.

Gi akt på kampen ved Jabboks vadest.d. Han hadde bedet hele natten. Da Jakob gjennem bonnen var moden til å brytes ned, for siden å få et nytt navn. da kommer den sterke og tar fatt i den kjempende sjel. «Og en mann brotes med ham, til morgenroden oprandt». Denne rorte ved Jakobs hofstese og da patriarken kjente han hadde funnet sin overmann, en guddommelig person, ropte han under tårer: «Jeg slipper dig ikke før du har velsignet mig». Hvordan blev utgangen? «Gud velsignet ham der». På den kristnes morgenalter burde kunne skrives: Gud velsignet ham der. Hver plass, der en kristen har bøiet sine kne, skulde bevare minnet om Herrens under gjennom den salige virkelighet som disse ord innbærer: Gud velsignet ham der! — Eller hvor for beder vi?

(Mere).

